

Tijana

na selu

Ilustracije: Pjer Kuron
Scenario: Žilbert Milur
Tekst: Katrin Mecmeje

Raspust. Tijana i njen psić provešće nekoliko dana na selu. Lucku se žuri da pođu. A Tijana je još u krevetu! Srećom, tu je on da je probudi.

– Hajde, ustaj, lenjivice!

– Prestani, Lucko! Golicaš me. Nema potrebe da se nerviraš. Dobro znaš da je sve spremno. A spakovati se uz tebe nije bilo lako!

Sve je u koferu. Vreme je da se krene.

I crvena kokoška bi htela s njima.

Ali Tijana vodi Lucka.

– Ne žalosti se – teši je Tijana – to će vrlo brzo proći.

- E-hej, ujka Vlado, to smo mi!
 - Zdravo, lepa moja! Kako si porasla! I tvoj Lucko, takođe!
- Uvek je veselo otići ujka Vladi.

Ujka Vlada je uvek odlično raspoložen.

Tijana ga nikad nije videla ljutog.

S onom svojom smeđom bradom i razbarušenom kosom liči na džina. Nosi Tijanu kao perce, štošta je pripremio samo za nju.

– Nemamo ni trenutka za gubljenje, Tijana i Lucko!

Idemo da obiđemo farmu!

